DUGOSELSKA KRONIKA

GODINA X
BROJ 127
17. III. 1977.

GLASILO DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

29. OŽUJKA NAVRŠAVA SE TRIDESET I TRI GODINE OD LEGENDARNE OBOROVSKE BITKE

SVEČANOST U OBOROVU

NA SVEČANOSTI U OBOROVU, KAKO SE OČEKUJE, GOVORIT ĆE MILAN MIŠKOVIĆ, ČLAN IZVRŠNOG KOMITETA CK SKH I ČLAN PREDSJEDNIŠTVA SRH. KULTURNO UMJETNIČKI PROGRAM IZVODIT ĆE KULTURNO-UMJETNIČKA DRUŠTVA NAŠE OPĆINE I UČENICI OSNOVNE ŠKOLE »STJEPAN BOBINEC-ŠUMSKI«

Kao svake godine tako i ove održava se u Oborovu 29. ožujka velika svečanost povodom bitne u Oborovu ili kako su to već historičari nazvali poznate Oborovske bitke. Ova se svečanost također održava i povodom 40. godina dolaska druga Tita na čelo naše Partije Saveza komunista te 85. godina njegova života koji je od najranije mladosti pa do dana današnjega u stalnim borbama za velike ideale radničke klase, a posebno još od rovova u Karpatima, pa preko Sibira Lenjingrada i Crvene garde do povratka u domovinu, o čijoj je astrahanskoj šubari i kumrovačkim nokturnima pisao u tim godinama i danima književnik Miroslav Krleža. Tito je obnovio Partiju i ona je tamo već od 1928. godine a posebno 1937. godine kada su likvidirane frakcijske borbe ušla u gradove među radnike, među fabrike, Partija je ušla među naša sela, među intelektualnu omladinu, među studente, među radničku omladinu. Njezine su ideje i ciljeve kao i program prihvatili svi napredni ljudi naše zemlje i ova svečanost u Oborovu na obali naše Save čije vode jure brzim tokovima koje spajaju naše narode i koja stvara bratstvo i jedinstvo slavimo ove godine svečano ovu bitku i odajemo dostojno počast palim herojima koji su dali svoje mlade živote za slobodu svoga naroda i svoje zemlje, koji su dali također svoje mlade živote za ciljeve naše Partije za samoupravni socijalizam koji gradimo i koji osvaja svijet. O našoj se zemlji govori na svim kontinentima o njoj će se govoriti i u budućnosti ne samo ova generacija i ovo pokoljenje nego i one generacije i ona pokoljenja koja su tu i koja će doći. Mnogo je proliveno krvi naše mladosti po ovim oborovskim ravnicama, šumarcima i potocima, među vrbama, koje još i danas stoje kao živi spomenici podsjećajući nas i našu mladost na teške ali slavne dane naše revolucije koja traje i koja će i dalje trajati. Mnogo je proliveno krvi ovim šumarcima od Ivanje Rijeke, Rugvice, Preseke, Oborova, Prevlake, Prečna pa sve tamo do one brvi na Crncu kuda su naši borci jurišali probijajući se prema Žutici. Izmijenili smo našu zemlju, naše bregove i doline, naše rijeke, izmijenili smo naše gradove i naša sela, stvorili smo nove fabrike, nove ljude, veselu i gordu mladost koja treba da uči na primjerima ove generacije i ove mladosti koja leži u posavskim i oborovskim ravnicama, a čije kosti počivaju pokraj onog veličanstvenog spomenika koji označava veličinu borbe, naroda Posavine, Dugo Selo, Prigorja i ostalih naših krajeva.

Mlada generacija treba da voli svoju domovinu i ako je potrebno da i dade svoju mladost i svoju krv kao što su to učinili ove drugarice i drugovi koji počivaju ovdje. Gledajte svuda oko sebe nestaju drveni križevi sa grobova mrtvih, ne samo u Oborovu nego i u svim našim mjestima. Našim poljima jure traktori i druge poljoprivredne mašine, tehnika je osvojila svijet, a nauka osvaja i istražuje još nove nevidljive prostore a mi svi jurimo nezadrživo naprijed u nove i nove oblike socijalizma koji sve više i više osvaja svijet. Ogromne su snage socijalizma, nesagledive su njegove mogućnosti, mijenjamo ljude, mijenjamo običaje, kulturu i umjetnost, književnost, mijenjamo sve. Ostvarujemo viziju Titove misli i djela, ostvarujemo ideale naše mladosti a sve pod vodstvom druga Tita i Saveza komunista kao organizatora i one motorne i nepokolebljive snage koja stalno vodi naprijed kako bi radnička klasa ostvarila viziju Marksove misli da višak vrijednosti pripada njima koji ga stvaraju i da ga oni i raspoređuju. Nisu Oborovske ravnice potoci i šumarci te Crnec zalivenj krvlju mladosti uzalud ostali su trajni i vječni tragovi koje poštujemo i koje treba poštivati, o kojima treba slaviti za njihova herojska djela. Pitamo se danas zašto je neprijatelj baš pred našu pobjedu izvršio ovaj napad na Posavinu na naša sela, na naše vjerne revolucij odane ljude, na II Moslavačku brigadu i Posavski odred i to baš u proljetne dane u proljetno rosno jutro kada još ni sunce nije bilo označilo svojim žarkim bojama dolazak novog dana, kada je sve počelo cvjetati, kada je posavska ravnica bila sva u zelenilu punih ruža raznih boja koje su se talasale na suncu, a koje su podrhtavale pod rafalima mitraljeza, minobacačke vatre bombi i pušaka kada je došlo do juriša na ovom ravnom bojnom polju između krvavog neprijatelja i tehnike i naših junačkih boraca. Neprijatelj nije uspio u svojoj propagandi zaplašiti narod i prikazati svijetu da je narodnooslobodilački pokret uništen.

Bez obzira na žrtve i smrt očeva, majki, djece odmah se nastavilo sa radom pa su naši ljudi još masovnije polazili u partizanske odrede i znatno ojačali borbenim sastavom Posavski odred koji se borio pred vratima Zagreba. Pripremali su se za posljednji juriš na grad Zagreb čiji su radnici studenti, građani masovno dolazili preko Ivanje Rijeke u Posavinu gdje se već tamo od 1943. godine zapravo nalazila sva vlast koja je redovito djelovala sve do oslobođenja i koja je spremno dočekala ulazak u Zagreb. Ovdje je potrebno podsjetiti našu omladinu da pročitaju djelo književnika iz Dugog Sela Ivana Brajdiša koji je napisao roman o bitci kod Oborova pod naslovom »Posljednji juriš, Jačine Kamana« i koji sam kaže da su lica u ovom romanu izmišljena ali su istiniti njihovo junaštvo, patnje, optimizam i ljubav.

Spomen park u Oborovu

Naši su borci jurišali junački ginuli i umirali vjerujući u pobjedu i zato onaj veličanstveni spomenik u Oborovu sa imenima poginulih boraca označava simbol pobjede jer mi ne poznajemo predaju niti kapitulaciju. Naš novi Ustav, Zakon o udruženom radu potvrđuje da smo ušli u jednu višu fazu izgradnje socijalizma i prvi put se u historiji čovječanstva ostvaruje Marksova i Titova verzija.

Borac i pjesnik Vladimir Nazor napisao je pjesmu »Naš vođa«.

Od gvožđa je, ali u tom gvožđu kuca
Toplo srce. — S ruke, kad se u vis diže,
do oblaka tamnih pramen svijetla siže,
kada hoda, led mu pod petama puca.
I tako nas vodi. — Mi neznamo da l' je
sin sadašnjih dana, lik iz drevne priče;
mi kročimo za njim uvijek čvršće i dalje.
I u nama vjera još snažnije niče.

Ova pjesma Vladimira Nazora koja govori o Titu označava njegovu veličinu jer je Tito unio humanizam ne samo u našu Partiju, gdje se vodila i vodi velika briga o čovjeku o drugu o njegovim problemima. Tito je također unio ovu veliku humanost i u međunarodni radnički pokret. Tito je uvijek vidio ono kako kaže drug Kardelj što je najglavnije i najvažnije. Pomažemo narodno oslobodilačke pokrete, Tito je osnivač pokreta nesvrstanih zemalja, koji je danas velika snaga u svijetu i u Ujedinjenim narodima. Mi smo internacionalisti u pravom smislu, a to smo pokazali još u Španiji a još jasnije cijelom svijetu 1941. godine kada smo jedini u Evropi organizirali oružani ustanak protiv do tada najjače oružane sile u svijetu Njemačkog fašizma. Jurišali smo pivskim flašama na njemačke tenkove i osvajali ih. Kada smo organizirali pod Titovim rukovodstvom ustanak i narodnu revoluciju uzimali smo u obzir i nacionalne osjećaje pojedinih naših naroda i narodnosti već u toku revolucije riješili nacionalno pitanje to je veliko djelo, to je veliki doprinos teoriji marksizma, Lenjinizma, to su činjenice i djela i nitko nema pravo da našu svijetlu i čistu junačku historiju naših naroda iskrivljuje, a pogotovo oni koji su masovno ubijali naše narode.

Neka prolivena krv naše mladosti koja je tekla posavskim i Oborovskim ravnicama podsjeća na slavne dane naše prošlosti, sadašnjosti i budućnosti i neka bude opomena svima onima koji bi se usudili dirnuti u jedinstvo naših naroda, a mladima neka ova bitka bude primjer junaštva i odanosti zemlji koja ih je rodila.

U grobnici ovoj mrtve ne traži
Heroji žive i stoje na straži.

PIŠE: Sruk Branko

Odbor za proslavu 40-godišnjice dolaska druga Tita na čelo KPJ i 40-godišnjice formiranja KPH

Odbor je sastavljen od društveno-političkih, javnih i kulturnih radnika. Program proslave objavit ćemo u jednom od slijedećih brojeva Dugoselske kronike.

1. Ban Đuro
2. Barilić Stjepan — Vago
3. Bakulin Đuro
4. Božičnik Milan
5. Božičnik Josipa
6. Božić Radivoje
7. Cimaš Krešimir
8. Dvanajščak Ignac
9. Frigan Marija — Golubica
10. Galovec Rudolf
11. Garašić Stjepan
12. Haleuš Mijo
13. Horvat Josip
14. Jakić Milica
15. Juraković Dragica
16. Jambrek Mijo
17. Kulaš Ivan
18. Kličan Slavko
19. Krmpotić Ivan
20. Lončar Martin
21. Lončar Danica
22. Lasan Ivan
23. Martek Ivan
24. Milovanović Milan
25. Milovanović Blanka
26. Novak Ivan — Bat
27. Obućina Mile
28. Papa Stjepan
29. Selec Pavao
30. Sruk Branko
31. Srpak Pavao
32. Škrlec Pavao
33. Šimunec Stjepan st.
34. Trupec Josip
35. Turčinec Stjepan
36. Trupec Đuro
37. Vranić Ivan
38. Vnučec Franjo

U borbi za veći radni učinak

Nedavno je održana Godišnja skupština Osnovne organizacije Saveza sindikata građanskih lica na službi u JNA u jedinici pukovnika Ivana Novaka.

Pored članova Organizacije, godišnjoj skupštini je prisustvovao drug Krešimir Cimaš, predsjednik Općinskog sindikalnog vijeća, a u ime komandanta Novaka, od strane komande potpukovnik Mijo Mikolčević, major Vidoje Žikić i kapetan I. klase Mirčeta Stjepović.

Ovaj kolektiv čini ogromne napore prvenstveno na unapređenju svojih funkcionalnih dužnosti, što čini ukupnu borbenu izgradnju jedinice Pukovnika Novaka.

Posebnu pažnju Osnovna organizacija Saveza sindikata poklanja međuljudskim odnosima i razvoju drugarstva, gdje je izražena kritika i samokritika. Godišnjim izvještajem je naglašeno da je kolektiv građanskih lica zaposlenih u ovoj jedinici idejno-politički čvrst, što dokazuje da su uključeni skoro svi u političke akcije kako u matičnoj jedinici, tako i u drugim tijelima DPZ i DPO, sportskim i kulturnoumjetničkim društvima na terenu. Iz podnijetog godišnjeg izvještaja vidljivo je da se Organizacija redovito uključivala i u humanitarne akcije prikupljanja pomoći nastradalom stanovništvu od elementarnih nepogoda. Dat je i politički smisao općoj akciji prikupljanja zajma za izgradnju magistralnih cesta u SR Hrvatskoj ,koju su članovi Sindikata jednoglasno prihvatili i dali svoj udio općedruštvenom interesu.

Konstruktivne diskusije i prijedlozi članova Sindikata dali su svoj prilog u donošenje jasnih stavova i zaključaka, što je poslužilo formulaciji Akcionog programa za 1977. godinu i dalo jasne smjernice budućih zadataka Osnovne organizacije Sindikata. U diskusijama je naročito bilo riječi o sprovođenju »Zakona o udruženom radu« u praksi i na svakom radnom mjestu, u čemu se radni ljudi ove Organizacije odlučno zalažu. Vojna organizacija, iako specifična po svojim obavezama i zadacima, na svoj način sprovodi »Zakon o udruženom radu«. Prisutan je u jedinicama kroz ekonomično i racionalno materijalno poslovanje, čuvanju i održavanju materijalno-tehničkih sredstava i opreme, u čemu i Sindikat ove jedinice u mnogome doprinosi i na taj način ostvaruju zajedničke materijalne uštede.

Oduvijek je zapažena briga o radnicima zaposlenih u ovoj jedinici kako na radnom mjestu, tako i u privatnom životu. Stambeno pitanje građanskih lica u ovoj jedinici je u podpunosti riješeno kreditiranjem radnika i raspodjelom dvosobnih konfornih stanova iz vojno-stambenog fonda. Svi diskutanti, a bilo ih je preko 70%, su kroz diskusije između ostalog istakli da su zadovoljni sa svojim radnim mjestom i ostalim ličnim pitanjima od interesa za prosperitet i napredovanje građanskih lica na službi u JNA, u čemu je naročito izražajna briga o čovjeku.

Na kraju Godišnje skupštine obavljeni su izbori za radna tijela Organizacije. Za predsjednika Osnovne organizacije Saveza sindikata jednoglasno je izabran po drugi put drug Srečko Mraović, za tajnika Josip Hlebec, a za blagajnika Vladimir Katić. Između ostalog, donijeti su zaključci i zadaci, te date osnovne smjernice za izradu Akcionog programa i godišnjeg plana rada Organizacije, kojeg su članovi Sindikata jednoglasno usvojili.

Pisano povodom 8. marta 1944. god., a poslije hapšenja moje majke!

Progonstvo moje majke

Od patnja i briga pognula je leđa
Stupajuć kroz život u zemaljskoj doli,
Njeno dobro srce posuda je zlatna
prekaljena stoput, od suza i boli.

Ona mene voli ko i svoju dušu
Ne žali ni život za mene dati,
Vječno za me strepi, vječno na me misli,
Žrtvuje se jadna, dobra moja mati.

Radost njena svaka, hiljadu je bola,
Zato, dragi druže, tko mi mogo znati,
Koliko je suza i besanih noći,
Pretrpjela za me, moja dobra mati?

Uvijek broje tužne dane, i od proje zrnca,
Dvije skromne ruke moje dobre mame,
Ona mene čeka, ona mene vodi,
Usred teških borbi, usred crne tame.

Onda nije čudo, što su mojoj majci,
pognula se leđa, posijedila kosa,
Kad je protjerana trnovitom stazom,
Sirotica bijedna — iznemogla, bosa . . .

Kanđučar Ivan

AUTOBUSNI RED VOŽNJE ZA PRIJEVOZ GRAĐANA NA PROSLAVU U OBOROVO

I. **autobusna linija:** Lupoglav—Božjakovina—Ostrna—Ježevo—Oborovo

Autobusno stajalište:	Vrijeme polaska:
1. Lupoglav — Društveni dom	8,00 sati
2. Gornja Greda — autobusna stanica	8,15 „
3. Berckovljani — Pošta i stara škola	8,30 „
4. Božjakovina — benzinska stanica	8,30 „
5. Lukarišće — Gostiona Plavi podrum	8,45 „
6. Ostrna — spomenik palim borcima	8,45 „
7. Leprovica — društveni dom	8,45 „
8. Obedišće — društveni dom	9,00 „
9. Ježevo — društveni dom	9,00 „
10. Greda Dug. Črnec Dug. i Rug. — autoput, autob. stan.	9,15 „

II. **autobusna linija:** Dugo Selo—Rugvica—Oborovo

Autobusno stajalište:	Vrijeme polaska:
1. Dugo Selo — zgrada Skupštine općine	9,00 sati
2. Rugvice — Institut za opl. bilja	9,15 „
3. Oborovski Novaki — društveni dom	9,30 „
4. Preseka — društveni dom	9,30 „

POLAZAK IZ OBOROVA OD 13,00 DO 17,00 SATI.
CIJENA PRIJEVOZA: (za odrasle i djecu)

— 5,00 dinara u jednom pravcu za mjesta Rugvica, Ob. Novaki, Preseka.
— 10,00 dinara u jednom pravcu za ostala mjesta.

OPĆINSKI ODBOR SUBNOR-a
DUGO SELO

IZ »GORICE«

Ispit solidarnosti je položen

KANTŽAR BRANKO

Pomoći čovjeku kad ustreba i kad se može, osnovno je načelo našeg humanog socijalističkog društva. Upravo zbog toga se izdvajaju sredstva i osnivaju razni fondovi, kao što je na primjer fond solidarnosti i slični fondovi.

U radnim organizacijama udruženog ra.., znači i u »Gorici«, u okviru P izvodno-financijskih planova pos.. Fond zajedničke potrošnje u k.. i radnici udružuju sredstva zaje.ničke potrošnje radi zadovoljavanja osobnih i zajedničkih potreba radnika, povećanje životnog standarda, stupnja socijalne sigurnosti u toku rada i nakon odlaska u mirovinu, i to po načelu uzajamnosti i solidarnosti.

Unutar tog Fonda su između ostalog i sredstva namijenjena isključivo za:

— pružanje materijalne pomoći radnicima i članovima njihovih obitelji

— osiguranje uvjeta za bavljenje kulturnim, prosvjetnim, sportskim i ostalim društvenim djelatnostima.

— osiguranje odmora i oporavka radnika i članova njihovih obitelji.

Način raspodjele tih sredstava reguliran je u nas Samoupravnim sporazumom o udruživanju, usmjeravanju i korištenju sredstava zajedničke potrošnje.

Kolika su ta sredstva najbolje će nam ilustrirati pokazatelji iz 1976. godine, kada je veći broj radnika »Gorice« primio tu vrstu materijalne pomoći.

U 1976. godini za slučajeve smrti radnika i članova uže obitelji naših radnika, te za pogrebne troškove utrošeno je 275 000 ND.

U slučaju smrti člana uže obitelji, prema našem Samoupravnom sporazumu, radnik ima pravo na pomoć koja se sastoji od dvomjesečnog netto osobnog dohotka ostvarenog u privredi SR Hrvatske u prethodnoj godini.

U 1976. godini naši su radnici primili nagrade za dugogodišnji požrtvovni rad u »Gorici«, i poklone prilikom odlaska u mirovinu (otpremnina) u visini od 490 000 N. Dinara.

Za novogodišnje poklone našoj djeci i svečanost utrošeno je 160 000 N. Din.

Već spomenutim Samoupravnim sporazumom predviđena su i sredstva za oporavak i ljetovanje radnika u našem odmaralištu Selce, o trošku radne organizacije, te je u tu svrhu 1976. godine utrošeno 160 000 N. Din.

Kao što vidimo radi se o znatnim financijskim sredstvima, ali i o brizi za svakog pojedinca. Takav fond u svakom slučaju kada se ovako namjenski koristi, ima svoju punu društvenu opravdanost i humanost.

S obzirom na prošlogodišnje teškoće u privređivanju i potrebu za postojanjem takvog fonda, radnici »Gorice« na Zboru radnika 9. ožujka 1977. godine prihvatili su prijedlog društveno-političkih organizacija da dobrovoljnim radom, u inače planom predviđene slobodne subote, osiguraju i ostvare sredstva potrebna za već navedene potrebe, i na taj način zapravo osnuju svoj fond solidarnosti.

Radi se dakle o dobrovoljnom radu u dvije subote (12. ožujka i 9. travanj), a sredstva ostvarena u ta dva dana koristiti će se za pokriće obaveza kod odlaska radnika u mirovinu, nagrade za vjernost poduzeću, pomoći u slučaju smrti radnika ili članova njegove uže obitelji i slično.

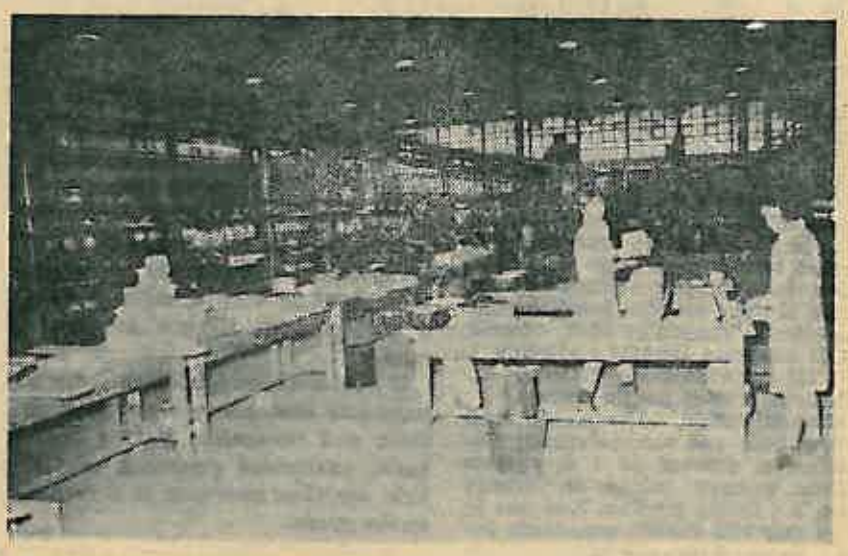

Prva subota, 12. ožujka, u kojoj se radilo dobrovoljno i u kojoj su se ostvarila sredstva za naš fond solidarnosti, pokazala je visoku svijest naših radnika-samoupravljača, te predstavlja položeni ispit solidarnosti i spremnosti da se radom rješavaju vlastiti problemi, odnosno problemi čovjeka. Kako su izgledali naši proizvodni pogoni i odjeli u subotu, 12. ožujka 1977. godine?

Radilo se. Dobrovoljno i sa željom da akcija rezultira što boljim radnim efektima. U RJ Metalna proizvodnja od prve smjene samo dva radnika nisu učestvovala u dobrovoljnom radu. U RJ Emajlirnica od 105 radnika prve smjene, pored bolesnih, sa rada su izostala desetorica. U RJ Talionа svi su tog dana bili na radnim mjestima.

U radnim jedinicama odaziv je također bio vrlo brojan, uz napomenu da će radnici koji nisu radili ove subote raditi u subotu 19. ožujka.

Ovakav odaziv dovoljno govori. A govore i pojedinci.

SALAMUNIĆ FRANKA (Metalna): »Pozdravljam ovu akciju«. A drugarica Franka imala je tog dana svojih obiteljskih poslova i brigu o troje djece. Baš kao i mnoge naše žene, radnice, majke.

TOPALOVIĆ RUŽA (Metalna): »Došla sam i doći ću opet, jer su nam ta sredstva zaista potrebna«. **PIŠPEK LADISLAV (Metalna):** »Danas radim dobrovoljno. I ako usput treba raditi ću i više od dvije subote«.

U RJ Emajlirnica mlada radnica **LEVAR ANA** rekla je: »Došla sam dobrovoljno sa dubokim uvjerenjem da je ova akcija humana i ovog časa zaista potrebna. Nitko ne bi smio biti u dilemi: odazvati se ili ne«.

Posebno impresivan utisak ostavila je radnica **DOMINIĆ JELKA**, na radnom mjestu u našoj bajci, gdje zaista nisu lagani uvjeti rada. U »Gorici« radi od 1952. godine i ove godine odlazi u mirovinu. Bolesna je, a ipak je 12. ožujka i pored toga bila na svojem radnom mjestu. Zašto, drugarica Jelka? »Osjećam da moram tako postupiti. Pomoći čovjeku uvijek treba. Doći ću i drugu subotu. Ako treba i više. Morali bismo se svi naći na svojim radnim mjestima«.

Moram reći da je pored ove spremnosti većine radnika da dobrovoljnim radom ostvare sredstva namijenjena pružanju pomoći u slučaju smrti radnika ili člana njegove obitelji, nagrade za vjernost poduzeću i drugo, bilo i reagiranja: »neću dobrovoljno raditi«. Toliko su neznatna da ih možemo zanemariti, ali i upitati: neće li netko upravo od njih već sutra ustrebati pomoć. Stoga vjerujemo da će nam se i oni, koji nisu ove subote radili, pridružiti i dobrovoljno raditi u subotu 19. ili 26. ožujka. Tako bismo ostvarili potpuno jedinstvo i ovu akciju učinili vrednijom i uspješnijom.

M. B.

DAN ŽENA • DAN ŽENA • DAN ŽENA • DAN ŽENA • DAN ŽENA • DAN ŽEN

Svečana akademija u Dugom Selu

U Dugom Selu je još u petak održana svečana akademija posvećena 8. ožujku — Međunarodnom danu žena.

Svečanost je otvorila Danica Lončar, borac NOR-a, a organizator akademije je bio Savjet za društvenu aktivnost žena općine Dugo Selo.

Na akademiji je govorila drugarica Milka Kufrin, narodni heroj, nositelj Partizanske spomenice 1941., učesnik I i II kongresa USAOJ i vijećnik I, II i III zasjedanja ZAVNOH-a.

Između ostalog ona je rekla:

»Zapošljavanje, uključivanje žena u društveni rad van privatnog domaćinstva osnovni je i u cijelom svijetu priznati faktor mijenjanja žene, a i života društva. Kod nas je prije rata bilo 200.000 zaposlenih žena a danas ih ima oko milijun i šest stotina hiljada tj. oko osam puta više. Dinamika zapošljavanja žena bila je skoro dvostruko veća od dinamike zaposlenih žena.

Druga duboko kvalitetna promjena izvršena je u pogledu općeg i stručnog obrazovanja žena. Obavezno uvođenje osnovnog školovanja u trajanju od 8 godina za svu djecu ženama je donijelo neocjenjive prednosti. Danas su osmogodišnjim školovanjem obuhvaćena praktično sva za učenje sposobna ženska djeca, u srednjim školama ona čine 45% učenika a na visokim i višim školama oko 42% od ukupnog broja studenata.

Danas gotovo nema djevojke koja ne teži za ekonomskom samostalnošću kao nužnom predpostavkom sreće i napretka u životu. Očevi i matere čine danas sve što mogu da im to omoguće. **Brak više nije pitanje materijalne egzistencije, već pitanje ljubavi.**

Opći napredak prodro je i u najzabitije i najnerazvijenije dijelove naše zemlje. I žena na selu danas živi u civilizovanim uslovima. Silno je prisutna težnja za poboljšanjem života na selu, za modernizacijom puteva, izgradnjom kuća, modrenom opremom stanova, elektrifikacijom itd. U svim tim akcijama nema više straha pred konzervativnošću žena na selu. To je terminologija zaboravljena u riječniku današnjih političkih aktivista. Žena na selu danas je svijesna građanka. Udruživanje sredstava i rada u privredi otvara perspektivu daljih promjena društveno ekonomskog položaja žena na selu, perspektivu ostvarivanja prava iz rada, a ne iz imanja, zašto je žena u poljoprivredi životno zainteresirana.«

U kulturno-umjetničkom dijelu programa nastupio je zbor Osnovne škole pod ravnanjem Vahide Božiković, nastavnice glazbenog odgoja. Vrlo uspješno nastupila je i recitatorska grupa.

Milka Kufrin, narodni heroj i nositelj Partizanske spomenice

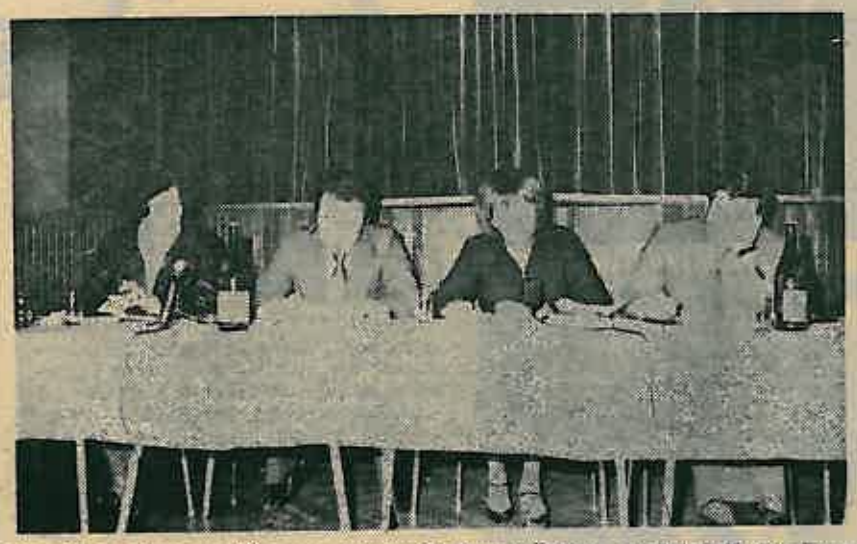

Na pitanja žena najviše su odgovarali Pavao Škrlec, predsjednik Izvršnog vijeća SO i Josip Trupec, sekretar Općinskog komiteta SKH Dugo Selo

Žene pitaju...

Prošlog petka u Domu JNA u organizaciji Savjeta za društveni položaj žena općine Dugo Selo uz prisustvo delegata iz svakog aktiva žena organiziran je razgovor s najodgovornijim predstavnicima društveno-političkih organizacija Skupštine općine, privrednih organizacija i javnih službi o položaju žene u našoj općini i drugim pitanjima vezanim za život i rad uopće.

PITANJE: Da li postoji mogućnost da se u Dugom Selu osnuje restoran, gdje bi se mogla kupiti gotova jela, po pristupačnim cijenama za odnošenje kući?

ODGOVOR: To je poticaj za razmišljanje. To je dobra ideja o kojoj se do sada još nije raspravljalo, što ne znači da se neće ništa poduzeti. Savjet za društveni položaj žene u tom pogledu trebao bi konkretizirati ovaj prijedlog kako u pogledu same organizacije rada takvog restorana, tako i u pogledu financiranja.

PITANJE: U Dječjem vrtiću postoje prostorije za dječje jaslice. Kada će se otvoriti?

ODGOVOR: Točno je da su u Dječjem vrtiću određene prostorije za dječje jaslice, ali te prostorije treba još opremiti namještajem. Osim namještaja za koji treba osigurati nekoliko milijuna dinara treba zaposliti i dvije medicinske sestre i vjerojatno dvije njegovateljice, a sve to je opet vezano za financijska sredstva. I pored tih financijskih problema, uvjereni smo da će do Nove godine jaslice ipak proraditi.

PITANJE: Mjesna zajednica Ivanja Reka želi otvoriti dječji vrtić. Da li je to moguće?

ODGOVOR: Zaista je u Ivanjoj Reki potreba za takvim ustanovama, ali mi moramo voditi računa o svim našim mjestima, o svim selima i njihovim potrebama. Ne može se ovdje izdvojeno govoriti o jednom mjestu, a druga mjesta zanemariti. Kod planiranja dječjih vrtića trebalo bi razmišljati o centrima gdje bi se mogla hrana za nekoliko vrtića ili nešto slično. Baš u Ivanjoj Reki privatnici su prodali svoja gradilišta po vrlo visokim cijenama, a da nisu osiguralj tim kupcima objekte iz infrastrukture. Međutim, kad gradilište prodaje društvena zajednica u cijeni su uračunati svi komunalni objekti. Financijska sredstva koja se prikupe u SIZ-u dječje zaštite su nedostatna za velike akcije u toku svake godine.

PITANJE: Kakve su mogućnosti za zapošljavanje žena u našoj općini?

ODGOVOR: Mogućnosti za zapošljavanje žena u Dugom Selu su velike, a posebno se odnosi to na one s kvalifikacijom. Teže će se zaposliti žene bez kvalifikacije iako će i za njih se tu i tamo naći po koje radno mjesto. Za kratko vrijeme otvorit će se nekoliko radnih mjesta u Hladnjači i Pržionici kave.

PITANJE: Žene u Prečecu proizvodile bi povrće, ali se boje za kasniji plasman. Tko može garantirati proizvodnju?

ODGOVOR: Poljoprivredna zadruga »Gornja Posavina« ima ugovor za plasman povrća s »Kalnikom« iz Varaždina. S plasmanom povrća nema problema. Uskoro se u Oborovu otvara staklenik, gdje će se uzgajati povrće, a zaposlit će se 30-ak radnika. Oborovo je izabrano zbog toga, što je to selo s jakom tradicijom u suvremenoj poljoprivrednoj proizvodnji. Osim toga žene će moći kao poljoprivredni individualni proizvođači još ove godine kooperirati u proizvodnji povrća s Poljoprivrednom zadrugom. Prema tome žene iz Prečeca mogu već u ponedjeljak doći na dogovor u Zadrugu u vezi s proizvodnjom povrća.

PITANJE: Zašto je mali broj žena u organima upravljanja, u Savezu komunista?

ODGOVOR: Zaista se tako mali broj žena nalazi u političkim organizacijama i delegacijama. Tako u »Gorici« od 700-tina žena svega je 16 žena članova Saveza komunista. Da su na svim položajima muškarci to nam je svima poznato, ali zašto nema žena to smo krivi podjednako i muškarci i žene. Muškarci su krivi u toliko što još uvijek ženu smatraju manje vrijednom i da joj je mjesto u kući. Dok bi žene trebale same odlučnije se boriti za svoj položaj na zborovima birača, zborovima radnih ljudi i u društveno-političkim organizacijama. Na svim tim skupovima žene su u manjini, pa bez obzira na manjinu treba ih predlagati u rukovodeće organe. S druge strane 8. mart sve više poprima proslave u vidu jela, pića i poklona, što nije i nesmije biti jedini cilj međunarodnog dana žena. Dan žena mora imati klasnu dimenziju i tog dana trebalo bi analizirati položaj žene u sredini gdje žive i rade. S poklonima, jelom i pićem muškarci ispadaju vrlo »galantni« pred ženama iako se na taj način zapravo želi zakamuflirati pravo stanje stvari s obzirom na položaj žene i na taj način se izbjegava i odlaže rasprava o klasnom položaju žene.

PITANJE: Kako poboljšati zdravstveno stanje žena i smanjiti broj bolovanja?

ODGOVOR: U svim našim mjestima održana su vrlo uspjela predavanja ženama s područja materinstva i bolestima kao popratnim pojavama. Dom zdravlja će i dalje ra-

U Prečecu

Društvo žena Prečec 5. 3. održalo je svoju godišnju konferenciju na kojoj su bili prisutni predstavnici društveno-političkih ogrganizacija Prečeca kao i predstavnici Savjeta za društveni položaj žena općina Dugo Selo Jakić Milica i Plašić Katica.

Konferenciji je podnijet izvještaj o radu društva žena Prečeca za proteklu godinu koji se sastojao od priredbi, predavanja kao i organizacije izleta u historijska mjesta. Referat o 8. martu Danu žena podnijela je predsjednica Milica Jakić. Upućeni su i pozdravi predstavnika društveno-političkih organizacija i nosioca Partizanske spomenice 1941. godine sa željom za još plodonosniji rad i suradnju sa svim organizacijama.

Na konferenciji je donesena odluka da se ove godine proslavi 35 godina osnutka organizacije AFŽ-a u selu Prečecu. Kako je ova godina jubilarna, jer se navršava 40 godina dolaska druga Tita na čelo partije i 35 godina održane prve konferencije žena Jugoslavije, toj ćemo proslavi dati veliki značaj. Dogovoreno je da se isla održi u 8. mj. ove godine.

Nakon održane konferencije nastavilo se s narodnim veseljem uz orkestar naših pionira Ratka i Dragomira Jajić, kao i omladinaca Remenar Stjepana i Zeman Boška. Uz pjesmu, ples i zabavu proslavili smo svi zajedno taj veliki praznik.

Danica Lončar

DAN ŽENA ● DAN ŽENA ● DAN ŽENA ● DAN ŽENA ● DAN ŽENA ● DAN ŽEN

U svim organima su uglavnom muškarci...

S izložbe ručnih radova u »Gorici«

diti na osposobljavanju tehničkih i kadrovskih uvjeta, prema financijskim mogućnostima za što adekvatniju medicinsku pomoć ženama. Nastojat će se u toku godine otvoriti ambulanta u Oborovu i prirućna apoteka u Rugvici i Božjakovini. Nedavno je dogovorena suradnja s »Goricom« u pogledu zdravstvene zaštite radnika. Nabavit će se rentgen za snimanje želuca, bubrega i žući, a osposobit će se i neke specijalističke ambulante, kako bi se na taj način svi odlasci u Zagreb smanjili na minimum.

PITANJE: Kad će poljoprivrednici imati penziono osiguranje?

ODGOVOR: Upravo se radi u Saboru SRH na izradi Prednacrta zakona o penzionom osiguranju poljoprivrednika. Prednacrt se očekuje uskoro i o njemu će se javno raspravljati. Osim ovih, bilo je i drugih pitanja.

Sva ostala pitanja odnosila su se na komunalnu problematiku, koja je zacrtana Društveno-ekonomskim planom do 1980. g., pa se i realiziraju po tom planu. Na pitanja su odgovarali **Josip Trupec, sekretar Općinskog komiteta SKH Dugo Selo, Pavao Škrlec, predsj. Izvršnog vijeća SO Dugo Selo,** Stefica Jakopović, direktor Dječjeg vrtića, ing. Mahač Borić, direktor PZ »Gornja Posavina«, Vladimir Prebježić, direktor »Budućnosti«, Ivan Krmpotić, direktor Osnovne škole, Dr. Šolin Josip, ravnatelj Doma zdravlja Slavica Arko ispred SIZ-a kulture i Josip Manolić ispred SIZ-a komunalnih i stambenih djelatnosti.

Članak je napisan na temelju zabilješki. S. K.

U DJEČJEM VRTIĆU

Djeca u Dječjem vrtiću su pripremila program za Dan žena da bi se na taj način odužila za poklonjeni klavir...

IZ MATIČNOG UREDA

RODENI:

— ŠPEHAR NENAD, sin Nikole i Miroslave, rođen 06. 07. 1976. god. — u München, SR Njemačka.
— DUMANČIĆ TOMISLAV, sin Mate i Marijane, rođen 11. 08. 1976. god. — u Würzburg, SR Njemačka.
— DUMANČIĆ MARTINA, kći Mate i Marijane, rođena 11. 08. 1976. god. — u Würzburg, SR Njemačka.
— CRNIĆ ROBERT, sin Ivana i Katice, rođen 21. 10. 1976. god. — u Frankfurt, SR Njemačka.
— RADIĆ DARIO, sin Ivana i Milke, rođen 04. 01. 1977. g. u Dugom Selu.

VJENČANI:

— ŠODEC IVAN, vozač i KRALJ MARICA, službenik, zaključili brak 12. 01. 1977. godine.
— POVRŽENIĆ DRAGUTIN, kovinotokar i FIOLIĆ DRAGICA, ekonomski tehničar, zaključili brak 15. 01. 1977. god.
— MOČNIK BRANKOO, strojarski tehničar i KUČIĆ-VUKOVIĆ BRANKA, učenica, zaključili brak 22. 01. 1977. god.
— POGORSKI IVAN, strojobravar i VALENTAK BOŽICA, komercijalni tehničar, zaključili brak 22. 01. 1977. god.
— KLEMINEC BRANKO, bravar i RUSTAMBEG MIRJANA, konfekcionar, zaključili brak 21. 01. 1977. god.

UMRLI:

— KULAŠ MATO, poljoprivrednik, star 69. g. umro 2. 01. 1977.
— POZAR DUŠAN, štićenik Zavoda, star 18. g., umro 4. 01. 1977. god.
— BOROJEVIĆ ENCA, štićenik Zavoda, stara 31. g., umrla 8. 01. 1977. god.
— JAKŠIĆ DANIJEL, štićenik Zavoda, star 8. g., umro 11. 01. 1977. god.
— FIRŠT ANA, domaćica, stara 84. g., umrla 12. 01. 1977. god.
— MALEC FRANJICA, domaćica, stara 79. g., umrla 13. 01. 1977. god.
— BAKULIN MARA, domaćica, stara 79. g., umrla 13. 01. 1977. god.
— FERENČAK JANICA, domaćica, stara 72. g., umrla 13. 01. 1977. god.
— CRNIĆ TOMO, poljoprivrednik, star 72. g., umro 14. 01. 1977.
— BOŽIĆ LJUBICA, umirovljenik, stara 70. g., umrla 14. 01. 1977. god.
— CIMAŠ RUŽA, domaćica, stara 82. g., umrla 19. 01. 1977. god.
— ZIMŠA JAGIČA, domaćica, stara 81. g., umrla 24. 01. 1977. god.
— ČVORIG MARA, domaćica, stara 83. g., umrla 24. 01. 1977. god.

MATIČNI URED OBOROVO

RODENI: nije bilo

VJENČANI:

— ĐURAŠIN STJEPAN, radnik i ŽIVKOVIĆ JANJA, radnica, zaključili brak 15. 01. 1977. god.
— PERVAN ZLATAN, električar i VUZDAR MIRA konfekcionar, zaključili brak 29. 01. 1977. god.

UMRLI:

— KOLAR ĐURO, poljoprivrednik, star 71. g., umro 12. 01. 1977. god.
— STRAHINIĆ KATA, umirovljenik, stara 74. g., umrla 27. 01. 1977. god.
— ĐURAŠIN ANDRIJA, poljoprivrednik, star 73. g., umro 27. 01. 1977. god.
— ŠANTIĆ LJUBA, domaćica, stara 79. god., umrla 27. 01. 1977. g.

RODENI: u veljači mjesecu nije bilo

VJENČANI:

— VRANEK-PINTAR MIJO, strojobravar i VRANEK-PINTAR MILKA r. Prša zaključili brak 8. 02. 1977. god.
— NOVAK IVAN KV-staklar i VUČENOVIĆ JAGODA KV-krojačica, zaključili brak 12. 02. 1977. god.
— ČOKOR JOSIP, službenik i PAVEČIĆ VERICA, trgovački pomoćnik, zaključili brak 19. 02. 1977. god.
— MALEČIĆ BBOŽIDAR, automehaničar i MLADEN MILKA, umirovljenik, zaključili brak 19. 02. 1977. god.
— BELEC STJEPAN, viši stroj. tehničar i ZELJOVIĆ LJUBA, med. sestra, zaključili brak 19. 02. 1977. god.

UMRLI:

— MARKOVAC IVAN, štićenik Zavoda Stančić, star 24. god., umro 2. 02. 1977. g.
— MIHALIĆ MARA, domaćica, stara 76. g., umrla 3. 02. 1977. g.
— ERDELI JANICA, domaćica, stara 76. g., umrla 3. 02. 1977. g.
— KATUSA JOSIP, štićenik Zavoda Stančić, star 15. g., umro 5. 02. 1977. god.
— RAJIĆ TOMISLAV, štićenik Zavoda Stančić, star 5. g., umro 5. 02. 1977. god.
— ĐURAŠIN STJEPAN, poljoprivrednik, star 75. g., umro 7. 02. 1977. god.
— MINOVEC MIJO, poljoprivrednik, star 87. g., umro 6. 02. 1977 god.
— PETRIC JANA, domaćica, stara 68. g., umrla 6.02 1977. god.
— TOMŠIC DRAGUTIN, umirovljenik, star 78. g., umro 10. 02. 1977. god.
— KARAS RUŽA, domaćica, stara 81. g., umrla 11. 02. 1977. god.
— MUNIĆ KATA, poljoprivrednica, stara 68. g., umrla 14. 02. 1977. god.
— BREZAK KATA, domaćica, stara 65. g., umrla 18. 02. 1977. god.
— REMENAR JOSIPA, umirovljenik, stara 72. g., umrla 21. 02. 11977. g.
— GRIŽANOVEC JANICA, poljoprivrednica, stara 77. g., umrla 21. 02. 1977. god.
— VIDAK STJEPAN, poljoprivrednik, star 73. g., umro 31. 01. 11977. god.

MATAČAR OPĆINE
J. VUZDAR

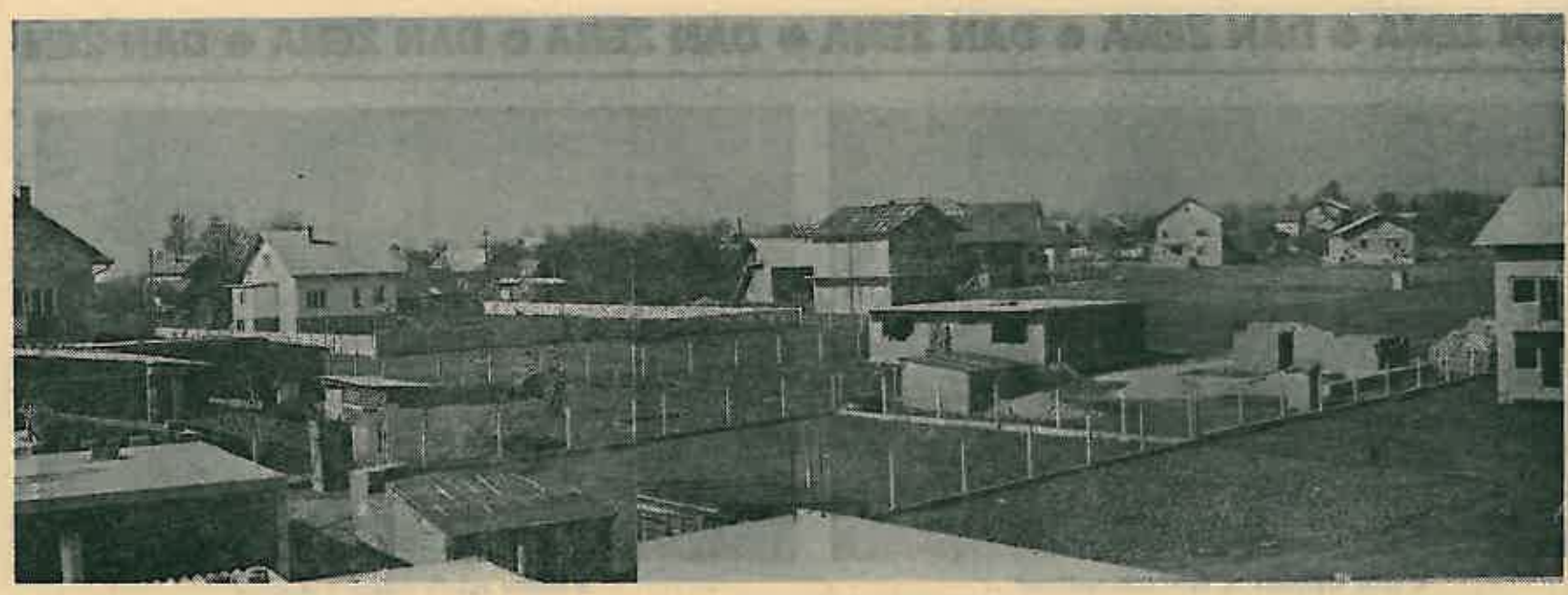

Panorama Kozinščaka

Mjesna zajednica Kozinščak

Lijepog sunčanog dana posjetili smo mjesnu zajednicu Kozinščak, koja se nalazi neposredno uz Dugo Selo. Za one koji neznaju za Kozinščak, moramo malo bolje objasniti.

Kozinščak se nalazi na južnim padinama i brežuljcima Martin brega, pa prema cesti od Plavog podruma u pravcu Božjakovine, ali kuće uz cestu ne pripadaju Kozinščaku. Cesta u pravcu Novog groblja pripada Kozinščaku.

Sve kuće su nove, samo nekoliko starih kuća preostalo je od starog Kozinščaka. Jedna od najstarijih i najmarkantnijih kuća u Kozinščaku je nekadašnji ljetnikovac sada vlasništvo Svende. Ta kuća je okružena prekrasnim raslinjem i borovima. Stotinjak metara od kuće na jednoj čistini nalaze se četiri visoka bora najmanje sto godina starosti. Na jednom od borova nalaze se zabijeni željezni klinovi u obliku stepenica sve od podnožja pa do vrha. Te klinove u bor pozabijali su njemački vojnici da bi im vrh bora služio za osmatračnicu. To je bilo 1945. g. neposredno prije oslobođenja. Taj bor u Kozinščaku živi je svjedok ratnih razaranja njemačke soldatske, jer još i dana sodoljeva renama njemačkih klinova u svojem tijelu. Čitavo naselje ispresplećeno je novim ulicama koje su upravo ovih dana dobile svoje ime. Jedna od ulica dobila je ime Slavka Vuriča, poznatog borca NOR-a, esperantiste i pjesnika. Između kuća nalazi se brojno drveće tako da čitavo naselje izgleda kao mali park. Po svim ulicama Kozinščaka postavljena je vodovodna i plinovodna instalacija. Plin je postavljen na temelju samodoprinosa iz osobnog dohotka i iz poljoprivrede po 2%, a sve zemljane radove izveli sami građani. Za vodovod je svako domaćinstvo dalo po 300.000 starih dinara, a zemljane radove su građani i ovdje sami izveli.

Brojčani podaci:

Broj domaćinstava	115
Broj stanovnika	291
Radnici u radnom odnosu	128
Umirovljenici	20
Učenici	43
Studenti	16
Poljoprivrednici	15
Na radu u SR Njemačkoj	36
Domaćica	73
Omladinaca	37
Članstvo SK	14

Vrlo interesantan je broj radnika zaposlen u udruženom radu u odnosu na ukupan broj stanovnika. To je vrlo povoljan odnos koji nam govori o vrlo aktivnom i mladom stanovništvu. Od takve strukture stanovništva mogu se očekivati vrlo povoljni rezultati pod pretpostavkom da je to stanovništvo organizirano u društveno-političkim organizacijama i mjesnoj zajednici.

U Kozinščaku, za sada osim mjesne zajednice djeluje jedino Socijalistički savez, a upravo se sada radi na formiranju omladinske organizacije, aktiva Saveza komunista i aktiva žena.

Najneposredniji zadaci u Kozinščaku odnose se na infrastrukturu, gdje što prije treba riješiti kanalizaciju, asfalt itd.

S. K.

Plan rada Društvenog pravobranioca samoupravljanja

Društveni pravobranilac samoupravljanja općina: Vrbovec, Zelina i Dugo Selo će u smislu društvene zaštite samoupravnih prava i društvenog vlasništva do kraja ove godine izvršiti pregled normativnih akata u radnim organizacijama i ustanovama kako je ovim planom predviđeno.

1. OŽUJAK	— »TEMPO« OUR CIGLANA — DUGO SELO — DJEČJI VRTIĆ — DUGO SELO
2. TRAVANJ	— KOGRAP — KOMUNALNO PODUZEĆE — DUGO SELO — OSNOVNA ŠKOLA — STJEPAN BOBINEC, ŠUMSKI — DUGO SELO
3. SVIBANJ	— OUR — ŠUMARIJA — DUGO SELO — POLJOPRIVREDNA ZADRUGA — DUGO SELO
4. LIPANJ	— GORICA — PODUZEĆE ZA PROIZVODNJU POSUĐA, EMAJLA I KERAMIČKIH GLAZURA, DUGO SELO
5. SRPANJ	— DRVNO-INDUSTRIJSKO PODUZEĆE — DUGO SELO
6. KOLOVOZ	— ELEKTROMLIN — DUGO SELO — RISNJAK — OUR MOTEL JEŽEVO
7. RUJAN	— ELEKTRA — OUR ZA DISTRIBUCIJU ELEKTRIČNE ENERGIJE — DUGO SELO
8. LISTOPAD	— »BUDUĆNOST« TRGOVAČKO PODUZEĆE, DUGO SELO — DOM ZDRAVLJA — DUGO SELO
9. STUDENI	— »AGROKOKA« OUR PERADARSKA FARMA, BOŽJAKOVINA — »POSAVINA« OUR — RATARSTVO, OUR MEHANIČKA RADIONA — BOŽJAKOVINA
10. PROSINAC	— OSNOVNA ŠKOLA — RUGVICE — NARODNO SVEUČILIŠTE — DUGO SELO

Sve radne organizacije, osnovne organizacije udruženog rada i ustanove biti će na vrijeme obavještene o datumu kada će se vršiti kontrola normativnih akata.

Posuđeno iz vrbovačke „Komune"

IVAN GRGAC — društveni pravobranilac samoupravljanja

komuna 15. III 1977.

»Vi odlazite, ali Lupoglav ostaje ovdje«

Ogranak Seljačke sloge Lupoglav već dulje vremena želi se združiti s nekim KUD iz susjedne i brateske republike Srbije, da s istim razmijeni gostovanje i da se sbratime. Konačno je to uspjelo, uspostavljen je kontakt s Prvom Kutinom kod Niša.

U dvanaestom mjesecu prošle godine uputili smo dopis tim plemenitim drugaricama i drugovima sa svojim željama na što su nam isti toplo i iskreno odgovorili i pozvali našu delegaciju, da ih posjeti. Bili smo sretni da se naša želja ostvarila.

I pošla je naša delegacija 25. II. za Prvu Kutinu kod Niša u sastavu: ispred Opć. odbora SUBNOR-a drug Stjepan Šimunec, ispred MZ-Lupoglav Hukavec Franjo, ispred Omladine predsjednik — Vugrinčić Josip i ispred Ogranka Seljačke sloge Lupoglav Lončar Danica i Grgošić Branko. Put je naporan i dug, ali našoj radosti nije bilo kraja. Kad smo stigli u Prvu Kutinu ispred njihovog doma dočekali su nas predstavnici društveno-političkih organizacija i mjesne zajednice kao i više građana iz Kutine. Iako se nismo poznavali susret je bio srdačan, prijateljski i iskren, osjećali smo se kao da se s tim dragim domaćinima znamo godinama. U maloj dvorani njihovog doma bilo je upoznavanje, izmjena pozdrava nakon čega su nas domaćini upoznali s rasporedom našeg boravka kod njih. Smješteni smo po kućama, gdje nam je pružena sva toplina i udobnost. Slijedećeg dana 26. 2. primljeni smo u Opć. odboru SSRN općine Niš, gdje nas je pozdravio drug sekretar interesne zajednice za kulturu Jovan Zlatić, magistar historije kao i drug Stanko Tasić, član Opć. Konferencije SSRN-a Niš. Drug Zlatić Jovan u svojem prijateljskom izlaganju izrazio je zadovoljstvo što je uspostavljena ova veza i predložio je, da to bratimljenje učinimo za prvomajske praznike, što je s naše strane i prihvaćeno. Nadalje smo se dogovorili da za Prvi maj naši drugovi prijatelji gostuju u Lupoglavu i da se tom prilikom izvrši čin bratimljenja, a s da u 1978. godini za prvomajske praznike posjeti Prvu Kutinu Ogranak Seljačke sloge Lupoglav i predstavnici društveno političkih organizacija i Mjesne zajednice.

U srdačnom i toplom razgovoru zadržali smo se s našim domaćinima više od jednog sata nakon čega su nas upoznali s ljepotama grada Niša i okolice, pa smo tom prilikom obišli nekada zloglasni logor »12. februar«. Posjetili smo spomenik strelja-

Prva Kutina, 29.01.1977. god.

OGRANAK SELJAČKE SLOGE
LUPOGLAV

Dragi prijatelji,

Moramo priznati da nas je vaše pismo od 21. Decembra prošle godine toliko obradovalo da zaista nemamo reči da iskažemo svo zadovoljstvo i svu radost građana našeg sela koja nam je pričinjena vašom idejom o bratimljenju. Radujemo se što nam pružate priliku za još jače negovanje i gajenje svetle tekovine naše revolucije – bratstva i jedinstva naših naroda.

Zbog toga vaš poziv iz sveg srca prihvatamo te u cilju dogovora na planu predložene saradnje pozivamo vaše pretstavnike da nas posete. No, kako smo do 15. Februara veoma angažovani u manifestaciji "Susreti sela" SO Niš, predlažemo da poseta vaših pretstavnika usledi posle 15. Februara ove godine, te u očekivanju da ćete naš predlog o poseti prihvatiti najlepše se zahvaljujemo i ostajemo sa odabranim i prijateljskim pozdravima.

Do skorog vidjenja.

KULTURNO-PROSVETNI CENTAR
Pretsedatik,
(Stanojević T. Zoran)

SKUPŠTINA MESNE ZAJEDNICE
Pretsednik,
(Stanković D. Jordan)

Poziv iz Prve Kutine za »Seljačku slogu« iz Lupoglava

nih rodoljuba na brdu Bubanj, posjetili smo i Čele kulu kao i Sičevačke klisure, gdje nam je u hotelu Sičevo pripremljen svečan ručak. Poslije ručka posjetili smo Nišku banju, sve nas se ovo toliko dojmilo, u našu čast. Prepuna dvorana gostiju da smo bili vrlo uzbuđeni. Istog dana u večer pripremljen je program dočekala nas je toplim aplauzom. Nakon izmjenjenih pozdrava i poklona KUD Prva Kutina dalo je krasan program narodnih pjesama i plesova toga kraja u prekrasnim njihovim nošnjama.

Nakon završenog programa u bifeu rukometnog društva razvila se pjesma i veselje, naročito nas je radovalo što su s nama stalno bili svi predstavnici društvenog života toga sela.

Oko 21 sat pošli smo u svoje domove gdje su nas ponovo dočekali susjedi i rodbina naših domaćina. U srdačnom razgovoru do kasno u noć ostali smo sa svojim domaćinima i prijateljima. Oko 22 sata kuću Stanković Jordana, predsjednika Mjesne zajednice posjetio je gajdaš, star 76 godina s pjesmom »Ide Tito preko Romanije«, odsvirao je još nekoliko partizanskih i narodnih pjesama na gajdama!

Slijedećeg dana 27. 2. u 9,00 sati našli smo se ponovo svi na okupu jer smo taj dan krenuli kući. Izmijenjeni su iskreni pozdravi kao i najbolje želje za našu daljnju suradnju. Posebno su nas se dojmile riječi druga Stanojevića Zorana, predsjednika Kulturno prosvjetnog centra Prva Kutina, kad je rekao: »Drugovi, vi odlazite iz Kutine, ali Lupoglav ostaje, ovdje među nama«.

Ovo što smo dogovorili treba nas i jedinstvo koje je skovano u NOB-i, još više združiti, da gajimo bratstvo Nebrojeno lijepih savjeta za put, jer je vrijeme bilo ružno, uputili su nam naši domaćini.

Oproštaj je bio topao i iskren, a ispratilo nas je 50-ak građana Prve Kutine sa svim svojim predstavnicima.

Na povratku posjetili smo Kragujevac kao spomen park »Šumarica«. Divili smo se ljepoti tog kraja, a pogotovo muzej u Kragujevcu je predivan kao i spomenici izgrađeni na tom području.

Danica Lončar

OBRANA OD TUČE

Tuča je najveći neprijatelj poljoprivrednih kultura, jer za kratko vrijeme može uništiti sve što je čovjek posijao i što je iz zemlje izraslo. Zbog toga se u novije vrijeme reaketnom tehnikom čovjek bori od zlosutnih oblaka koji donose tuču.

U toku prošle godine općina Dugo Selo za obranu od tuče dala je ravno 20 starih milijuna dinara Samoupravnom fondu za obranu od tuče, a čije je sjedište u Velikoj Gorici.

Baš ovih dana u općini se nalazi Društveni dogovor o pristupanju Samoupravnom fondu za obranu od tuče kojeg treba potpisati.

Potpisivanje Društvenog dogovora, obavezuje potpisnika da snosi i dio troškova u Samoupravnom fondu za obranu od tuče. Općina Dugo Selo u toku ove godine treba snositi troškove u visini od 3,55% od ukupnih troškova. Međutim, ukupni troškovi za sada nisu poznati pa nije moguće ni znati koliko bi iznosilo dugoselsko učešće.

Prošle godine trebalo je platiti 20 mil. starih dinara, a ove godine sigurno neće biti manje — možda i 30 mil. starih dinara.

No već i onako opterećeni općinski budžet teško će preuzeti takvu nedefiniranu obvezu, a SIZ poljoprivrede još uvijek ne postoji. Bilo kako bilo netko će ipak morati potpisati Društveni dogovor o obrani od tuče, jer bez obzira na sredstva osigurati se moramo.

S. K.

Javno pravobranilaštvo

Radi obavljanja poslova pravne zaštite Zajednice općina Zagreb i drugih, društvenih pravnih osoba, Skupština Zajednice, osnovala je Javno pravobranilaštvo Zajednice općina Zagreb, koje danas zastupa općine Dugo Selo, Kutina, Sesvete i Zelina.

Javno pravobranilaštvo zastupa pored sudovima društveno - političku zajednicu, mjesne zajednice, državne organe i organizacije koje obavljaju poslove od općeg interesa i druge pravne osobe.

U izvještaju o radu Javnog pravobranilaštva posebno se ističe da mjesne zajednice ne koriste ovo javno pravobranilaštvo za zastupanje svojih interesa. Pojedine mjesne zajednice same su sastavljale tužbu i odgovarale na tužbe drugih. To znači da mjesne zajednice imaju pravo koristiti Javno pravobranilaštvo u zastupanju pred sudovima i državnim organima.

Prošle godine Javno pravobranilaštvo imalo je 1.035 predmeta za zastupanje. Najviše predmeta, čak 585 odnosi se na općinju Kutinu, a na općinu Dugo Selo, odnosi se samo 150 predmeta. Općina Zelina koristila je Javno pravobranilaštvo najmanje — svega u 41 predmetu. Općina Dugo Selo imala je 16 parničnih predmeta, 8 platnih naloga, 2 izvršna predmeta, 24 pravna mišljenja, 74 raznih predmeta, gdje se obično radi o utvrđivanju naknade za nacionalizirane i eksproprirane nekretnine i 24 predmeta bilo je iz upravnog postupka.

Vrlo je interesantna pretpostavka Javnog pravobranilaštva u vezi sa cijenom po čhv nacionaliziranog ili eksproprisanog zemljišta. Na području općine Dugo Selo za takvo zemljište naplaćuje se od 56.— do 70.— dinara po čhv, a cijene u drugim općinama je veća.

Općinski sud u Zagrebu je u toku 1976. g. utvrđivao cijenu zemljišta od 100.— do 200.— din. po čhv, što je Okružni sud i prihvatio. Javno pravobranilaštvo smatra da bi trebalo uskladiti cijene takvog zemljišta sa sudskom praksom.

Izvršno vijeće, SO Dugo Selo, razmatrajući izvještaj Javnog pravobranilaštva, istaklo je zadovoljstvo u pogledu zastupanja Javnog pravobranilaštva ove općine.

S. K.

Koncentracioni logor u Niš

FELJTON

Josip Broz Tito četrdeset godina na čelu Partije

U čast 40-godišnjice dolaska druga Tita na čelo Partije kao i 85. godina života, 40 godina KPH i 65. godina revolucionarnog rada, naši radni ljudi, naša komuna, naša sela, naše fabrike, naši borci radnici, seljaci i inteligencija, naša omladina, pioniri i svi radni ljudi Dugog Sela i naše slavne Posavine i Prigorja pridružuju se svečanostima ove jubilarne godine koja ima veliki značaj ne samo za našu zemlju, nego i za međunarodni radnički pokret i ovime dajemo svoj od srca iskren i skromni doprinos, jer je Tito Lenjin ovoga vremena koji je unio ne samo novu strategiju nego i novu taktiku ne samo u našu Partiju i naš SK nego i u međunarodni radnički pokret čije rezultate vidimo mi i naša generacija koji smo ovu zemlju stvarali i zalivali svojom krvlju i mladenačkim životima nego to vidi i čitavi svijet jer socijalizam bilo u ovom ili onom obliku osvaja svijet, njegove ideje jure nezadrživo naprijed a njegovi valovi zapljuskuju obale svih kontinenata. To sviće nova zora obasjana suncem, a mi svi zajedno ponosni i gordi učestvujemo u ovim svečanostima da bi još više dali poleta našoj mladosti, da nastavi putevima revolucije koja traje i koja će trajati za mir u svijetu, za samoupravni socijalizam i za bratstvo među narodima i državama, te se pridružujem zaključcima radnih ljudi cijele zemlje da se drugu Titu dodijeli treći Orden narodnog heroja. Neka ova godina bude godina mladih (25. maj 1892.)

NEKI FRAGMENTI IZ POLITIČKIH BORBI POD VODSTVOM KOMUNISTIČKE PARTIJE U DUGOSELSKOM KRAJU

U ovome feljtonu mi ćemo nastaviti objavljivanje historije radničkog pokreta na ovom području a posebno razdoblje od vremena kada je drug Tito izabran za političkog sekretara zagrebačke partijske organizacije. Razumije se kod toga ćemo spominjati i naše ljude koji su se isticali u radničkom pokretu i Komunističkoj partiji i koji su u tom važnom i prelomnom historijskom trenutku ne samo naše partije, naših naroda i naše zemlje učestvovali nego i u međunarodnom radničkom pokretu, a o čemu smo već u ovom feljtonu pisali i ranijih godina gdje su se održavali sastanci sa pojedinim članovima CKKPJ u Brckovljanima gdje je u onoj poznatoj sobici na tavanu kod svoje sestre živio, pisao i ilegalno politički djelovao književnik August Cesarec, a kuda su dolazili i tadanji članovi CKJ Štefek Cvijić i Kamilo Horvatin koji su završili u Staljinovim čistkama, kao vjerni sinovi svoga naroda i svoje partije, a čija je rehabilitacija izvršena poznatim Titovim govorom. Svojim radom isticali su se Slavko i Andrija Gabud iz Dugog Sela, Drago i Ivan Potočki, Tomo Geres, Tomo Bugarin, ing. Svetozar i Momčilo Savičević te mnogi drugi drugovi o kojima ćemo u feljtonu pisati. Andrija Gabud je još prije revolucije po nalogu partije otišao u Kragujevac u tvornicu oružja gdje se istakao svojim revolucionarnim radom i sudjelovao u borbama u Srbiji posebno u Kragujevačkom partizanskom odredu. Posebno treba ovdje istaći Kokot Matiju, oca Kokot Miška i pok. Kokot Stjepana koji je također bio istaknuti organizator sindikata i partije i nekoliko puta hapšen, zatim Buhin Josip koji je također bio u Glavnjači u Beogradu.

U noći između 25. i 26. veljače 1928. godine na Pantovčaku u jednoj prostoriji gdje se nalazila gostionica Šepeta broj 178 a održavala se konferencija Komunističke partije za grad Zagreb na kojoj je bilo prisutno 30 delegata. Konferencija je održana u vrijeme kada je partijska organizacija Zagreba kao i okolice prema tome i Dugog Sela koja je tada spadala pod rukovodstvo Zagreba jer još nije bio formiran kotorski komitet partije za Dugo Selo. Organizacija je imala 16 ćelija i prema podacima brojila je oko 134 člana sa posebno velikim brojem simpatizera. Ovdje je potrebno napomenuti da se je tada a i kasnije vrlo teško ulazilo u partiju da su bili vrlo strogi kriteriji i da skoro do tog vremena u patriji nije bilo seljaka jer se vodio prema njima sektaški stav. Zagrebačka partijska organizacija u kojoj je još ranijih godina radio drug Tito bez obzira na frakcijske borbe počela je okupljati, organizirati radnike u sindikate i počela je primjenjivati razne druge oblike djelovanja. Počela je osnivati radničke kulturno umjetničke društva, razne sportske organizacije, nogometne klubove, razna sportska udruženja, pa je imala i svoje zastupnike u gradskoj skupštini u Zagrebu gdje se posebno isticao drug Ivan Krndelj.

U to vrijeme partija još nije bila počela prodirati u sela što će kasnije uslijediti nakon pobjede Titove linije ili kako to historičari kažu nakon pobjede zagrebačke linije. Do tada su u partiji postojale dvije frakcije lijeva i desna i međusobno vodile borbu, tako da članstvo je bilo dezorijentirano za liniju i bile su česte provale i hapšenja i veliki broj prekaljenh i odanih kadrova je bio ubijen. Zapisnik sa ove konferencije gdje je pobijedila Titova linija bio je dostavljen kominterni u Moskvi. Konferenciji je bio prisutan i dr Sima Marković predstavnik desne frakcije kao i Đuka Cvijić predstavnik ljeve frakcije. Drug Tito je tada imao ilegalno ime Georgijević i vršio je dužnost do te konferencije organizacionog sekretara. Borba je bila vrlo teška između ljeve i desne frakcije koja je razdirala i slabila partiju i posljedice su bile vrlo teške. Historija naše borbe i revolucije kao i historija naše partije dati će im dostojno mjesto među herojima i u historiji naše partije osim onim drugovima koji su položili svoje živote od osnivanja naše partije od 1919 pa do dana današnjeg. Njihova imena će biti trajno zapisana pogotovo sada kada smo ušli u jednu višu fazu izgradnje samoupravnog socijalističkog društva da radnik raspolaže i raspoređuje višak svojega rada kojega i stvara bez obzira na suprotna stanovišta koja se javljaju u posljednje vrijeme na ideološkom polju pogotovo na pitanju samoupravnog socijalizma i proleterskog internacionalizma itd. Mi smo do danas stvorili dvije osnovne ćelije našega društva zahvaljujući Titovoj liniji u partiji i njezinoj pobjedi a to su Mjesne zajednice i OOUR gdje se bije boj za socijalizam. Prilikom održavanja ove konferencije zagrebačkih komunista 1928. godine na Pantovčaku sekretar mjesnog komiteta Zagreba bio je Dušan Grković. Delegati su tražili da se rasčisti pitanje desne i ljeve frakcije. Poslije referata Grkovića referat je podnio drug Tito i to u 17 točaka čiji se zapisnik čuvao u arhivi kominterne a koji se danas nalazi u arhivi CKJ u Beogradu.

Na ovoj konferenciji je donijet zaključak a na prijedlog druga Tita da se pošalje pismo kominterni u Moskvu s molbom da one svojim autoritetom pomogne Zagrebačkoj partijskoj organizaciji u likvidaciji frakcionaške borbe u cijeloj komunističkoj partiji Jugoslavije.

Na ovoj konferenciji je također odbačen izvještaj političkog sekretara

Fotografija Josipa Broza Tita iz 1928. godine

Grgovića a prihvaćen Georgijevića tj. druga Tita te je tada izabran drug Tito koji se u to vrijeme kao što sam već rekao zvao Georgijević a zapravo Josip Broz velikom većinom za političkog sekretara partijske organizacije i od tada je ta poznata zagrebačka linija u partiji počela pobjeđivati, ona je unijela novi duh i nove metode rada u Partiju, likvidirala frakcijske borbe i za ove stavove je drug Tito dobio podršku cijele partije i kominterne, a što se i odrazilo i na naše područje — a posebno na Dugo Selo.

Piše: Sruk Branko

Povodom 40. godišnjiec od dolaska druga Tita za sekretara Komunističke partije, 35. godišnjice AFŽ-a i 33. godišnjice Oborovske bitke Savjet za društveni položaj žene općine Dugo Selo u suradnji s Garnizonom Dugo Selo organizira

IZLOŽBI

25. III — 27. III 1977.

Izložba će se održati u zgradi Doma JNA, a prikazat će se stare narodne nošnje, gobleni, vez, suvremeno posuđe iz »Gorice« i proizvodi Instituta u Rugvici.

ARHIVA

Sve aktuelniji problem u našoj općini je uredno odlaganje vrijedne arhivske građe za koju nema odgovarajućeg prostora. Sadašnji prostor za arhiviranje je premalen, vlažan i nepregledan.

Propisi o arhivskoj građi su vrlo precizni i strogi. Vrijedna arhivska građa mora se čuvati za buduće generacije koje će na temelju današnjih dokumenata proučavati našu stvarnost.

U našoj zemlji najstariju sređenu arhivu ima Dubrovnik, koja se čuva skoro sedam stotina godina i od neprocjenjive je vrijednosti. Dubrovačka arhiva danas je pravi povijesni izvor ne samo za grad Dubrovnik već i za ostale naše narode i krajeve.

Prije par godina imao sam priliku posjetiti Državni arhiv u Delčinu u CSSR. Iznenadio sam se kada su mi rekli da imaju jedanaest vagona arhivirane građe, a da je još pet vagona neobrađeno.

Interesirao sam se da li imaju kakve dokumente s jugoslavenskog područja. I zaista odmah su mi pokazali neke dokumente o Strossmayeru i još neke druge.

Partizani u toku NOB-e, iako pod vrlo teškim uvjetima, uspjeli su sačuvati sve važnije dokumente iz kojih tek danas možemo zaključiti i vidjeti pravu veličinu NOB-e. Tako npr. svi dokumenti o Ivi Loli Ribaru bili bi nedostatni da među njima nije i ono legendarno pismo »Najdraža, jedina moja«. To pismo pisao je Lola svojoj djevojci i iz njega saznajemo da je on neizmjerno volio svoju djevojku, ali da je isto tako neizmjerno cijenio slobodu i narodnooslobodilački pokret.

Ovi primjeri nam najbolje potvrđuju od kakve je važnosti čuvanje arhivskih dokumenata za proučavanje povijesti, jer bez dobrog poznavanja prošlosti ni sadašnjosti nam nije razumljiva.

S. K.

NA SJEĆANJE

na našeg dragog supruga, oca, sina i djeda

MIJU KOŠĆEC
19. III. 76. — 19. III. 77.

Dragi Mijo, okrutna sudbina i neumoljiva bolest otrgla te iz naše sredine koju si toliko volio i u kojoj si želio živjeti. S tugom i boli sjećamo se onog nesretnog dana kada je tvoje dobro srce prestalo kucati, a nas si napustio bez riječi i bez pozdrava, bez povratka.

Dragi Mijo, tvoj prerani odlazak ispunio je naša srca tugom, a prazninu u domu ne može nitko nadoknaditi. Izgubili smo te kada si nam bio najpotrebniji

žena Barica, kćerke Đurđica i Zlatica, zetovi Marijan i Miro, te unuke Danijela i Ivančica i majka Marija

DUGOSELSKA KRONIKA — glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo. Izlazi svakog 10. i 25. u mjesecu. Izdavač: Narodno sveučilište Dugo selo, Ulica braće Bobinec broj 15, tel 72-319. Glavni i odgovorni urednik: JOSIP HORVAT. Urednik lista STJEPAN KOVAČ, Dugo Selo, Ulica Ivana Gorana Kovačića 6. Uređuje uredivački odbor: Ivan Vranić, Stjepan Kovač, Krunoslav Jakopović, Maja Crnić, Stjepan Turčinec, Dragutin Jalšić, Josip Trupec i Josip Horvat. Tisak: IBG — tiskara »Zagreb«, Zagreb, Preradovićeva 21—23. Cijena pojedinom broju 2,00 dinara. Pretplata tromjesečna 15,00 dinara, polugodišnja 30,00, godišnja 60 dinara (u pretplatu je uračunata i poštarina). Pretplate se šalju na žiro-račun Narodnog sveučilišta Dugo Selo br 30111-603-6553 kod SDK Dugo Selo. Rukopisi se ne vraćaju.